

Universitätsbibliothek Paderborn

Septem Illvstrivm Virorvm Poemata

Cesarini, Virginio Antverpiae, 1662

Ad Alexandrvm VII. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-7990

Tentasti Arctoas plectro leuiore per auras. Nunc que mira vides, propiore beatior almé Frontis ab aspectu, prona queq, accipis aure, Quag, feret voluenda dies facta inclyta summi Principis, & nomen late immortale, decufg, Maiori celebrare sono, grandia, memento Carmine, Maonijíg, modis attollere ad astra. Diuino ingenio, & presenti numine vates Que dabis, eternum referens mirabitur orbis, Et seri assidue discent memorare nepotes.

AD ALEXANDRYM VII. PONT. OPT. MAX.

Eucharisticon.

I E quoque sublimi è solio, PATER, aspicis, vnde Terrarum spatia, & terras obeuntia late Aquora despectas, calumá, ac sidera tangis Arduus, & vigili mundum ratione gubernas. Nec tua maiestas, quod me quoque prouida curat, Deteritur: Phæbi nec lux sefe inficit alma, Senta quod ex alto lustrat loca, & infima tendit Telluris, manes g, adeo penetrare sub imos.

Sed

Sed fi Squal Atq Rima Cara: Gigni Haud Adu Speg. Vel mi Front Regali Mun Letat Fortur Pulcrie

Atqu Vena f

Cinxer Nam ?

Mev Nomen

Tollere Te ver

City

APOLLONII FLORENTIS. 9

Sed simul emicuit calo, tristem undique pellit Squalorem, turpemá situm, nebulasá resoluit. Atque vbi descendit magis, interius que repostas Rimatur latebras, fetus & munera fundit Cara magis, pretiofa auri argentiq, metalla, Gignit & ardenti rutilos fulgore lapillos. Haud aliter tu, MAGNE PARENS, quocumq; falubres Aduertis radios, mentes animos ga serenas, Speg, bonà, & donis large prasentibus auges. Vel mihi qua longe in tenebris semota iacebat, Frontis vt aspectu primo recreata beata, Regalig, erecta manu, & decorata benigno Munere, vita redit! veterumg, oblita malorum, Lata tuos inter dum se circumspicit, vsque Fortunam secura nouam, noua gaudia versat! Atque viinam illapsu diuini luminis, auri Vena fluat, nostrog, erumpant pectore gemme! Pulcrior hand inter lauros ederas quirentes Cinxerit ambrosios tibi crines vlla corona. Nam neque prapetibus superantes aera pennis Me vincant aquila, nec dulci carmine olores, Nomen ALEXANDRI, laudesg, atque inclyta facta Tollere Pierio certantem ad sidera cantu. Te verò intereà tacitus venerabor, & alte

as.

MA

é

mi

,

4.

5,

VII.

X.

is, unde

a late

urat,

ndit

Sed

Es pair

Divini ingeny que tu vestigia signas, Asidue relegens, memori sub mente recondam: Discam aptis si forte olim tibi soluere grates Vocibus, & tua conari, PATER, aurea dicta, Aurea, perpetua semper dignisima vità: Deg, tuis tibi dona feram te diona, supremi Vt facimus sacras humiles ad Numinis aras.

AD FLAVIVM CARD. CHISIVM.

V quoque supremo Patrui de sidere sidus (Cynthia fraternis clara velut radijs) Me tenui grates dicentem carmine, latis Aspectas, Princeps inclyte, luminibus: Cuius in exortutoto lux aurea calo Emicat, & campos lapsa per atherios Diditur, & pulsa caligine protinus imas Vndique iam terras conserit, & maria. Sed tua purpureo vestitur lumine Roma Largius, eximio & munere perfruitur: Teg, suum decus, & lenimen dulce laborum Suspicit, & duro in tempore prasidium,

Cum

A

0

Cum

Nec

Vt p.

Pecto

Conti

Perg

Quag

Ignis

Surge

Tran

Iam f

Temp

Sta

N

Iai

Iac

De

Fa

0

In